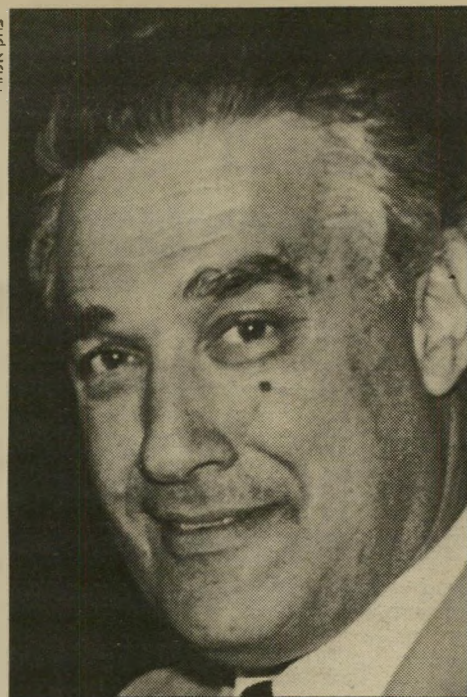
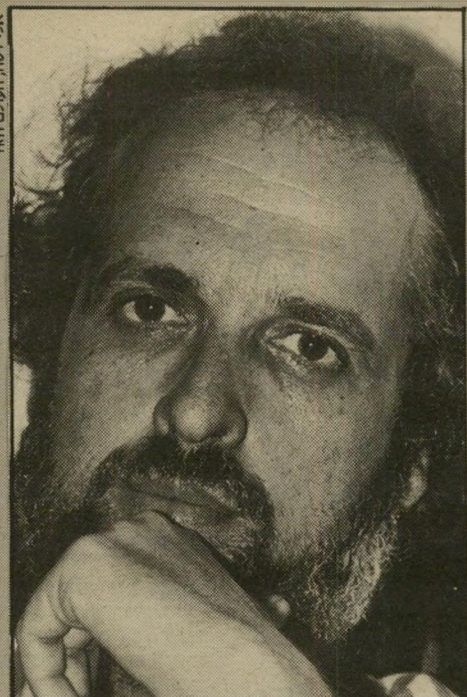
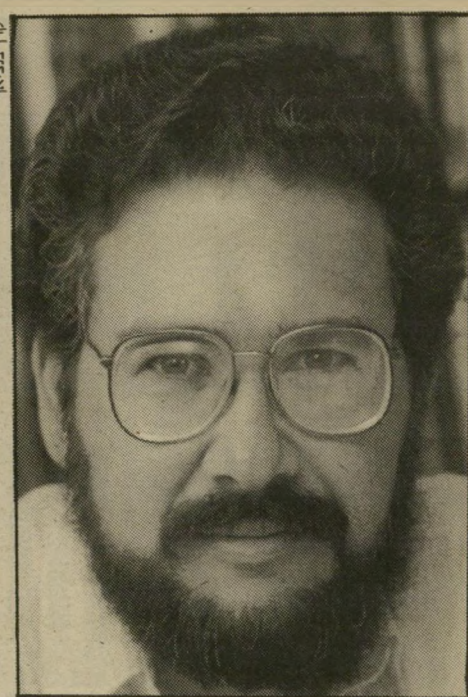

יצחק אלחנן

אלי דסה, תולדות

קרן בנימין

יעקב פכטר:

”מכירות הספרים עלו על ציפיות כולם!”

ענף המו"לות, כמו ענפים רבים אחרים במשק, נפל גם הוא קורבן למיתון, אלא שבניגוד לענפים אחרים, שבוע הספר, המושך המוני ישראלים לדוכני-הספרים, יכול לספק קצת אוויר לנשימה. שאלתי את יעקב פכטר, מנהל הוצאת "כתר", האם המכירות בשבוע הספר יכולות להעמיד את ההוצאה על הרגליים לאחר חודשים ארוכים של מיתון במכירות ספרים? לכתר לא היתה שנה קשה, ועל אחת כמה וכמה בתחום המו"לות, שמהווה רק חלק קטן מפעילות כתר. מכירות המו"לות עד שבוע הספר הראו גידול ריאלי, בניכוי האינפלציה, של 10 אחוזים, ומכירות המו"לות בשבוע הספר מראות על גידול נומינלי של כ-50 אחוזים, שזה גידול ריאלי של בין 15 ל-20 אחוזים. אני מבקש שלא להתייחס לענף המו"לות באופן כללי, למרות שענף המו"לות מאוד אוהב להתייחס לכותר, בעיקר בגלל המצוקה שבה נמצא הענף. כתר לא צריכה שיעמידו אותה על הרגליים. היא עומדת על רגליים מאוד איתנות. המאזן יכול להראות זאת. אנחנו חברה ציבורית, המפרסמת מאזנים, בניגוד לכל המו"לים האחרים. צריך להבין שבבוע הספר, שיש בו עוצמת מכירות גדולה, אינו עולה על 15 אחוזים מהמכירות השנתיות. לכן עם כל הרעש מסביבו, שאני מברך עליו, הוא לא גורם מכריע במכירות שלנו, המתפרסות על כל השנה.

ספרים

- האם מורגשת תנועה בשבוע הספר? יש מכירות? חזקות מאוד.
- ומה הלהיטים השנה? עדיין ספרי-בישול? כתר היא הוצאת מגוונת. אנחנו מוציאים מיבחר גדול של ספרים. מה שמאפיין את השנה הוא מכירות חזקות בכל הנושאים, כולל ספרי-בישול. אנחנו, דרך אגב, היחידים שיצאנו עם ספרי-בישול חרשים. מה שמוליך את הרשימה הוא סיפורת מקור, ויוצא מן הכלל אחד — פסוקי שטן של סלמאן רושדי.
- עשיתם השנה מאמץ עילאי, כדי ש, ספוקי שטן? יגיע בזמן לדוכנים. האם זה היה משתלם? מאוד. המכירה עלתה על ציפיות כולם, וההרפסה הראשונה אולה למעשה תוך שלושה ימים. (אורית זורובבל)

ערן בניאל:

”החלטות הצנזורה לפי איזור גיאוגרפי”

המועצה לביקורת סרטים והצגות, בראשות היו"ר יהושע יוסטמן, לא הצליחה בניסיונה האחרון להיות קדושה יותר מהאפיפיור, ולמנוע את הקרנתו של הסרט "פיתויו האחרון של ישוע". בעיקבות עירעור המ"מיקים ביטל בשבוע שעבר בג"ץ את ההחלטה. לעומת זאת, מתכוונת המועצה לשקול מחדש את ההחלטה להתייר את העלאת המחזה "הביצה" בתיאטרון באר-שבע, שנכתב על-ידי פליסיאן מרסו, מי שנחשד כי שידר תעמולה נאצית בזמן מלחמת העולם השנייה, וטוהר. בימים אלה התברר כי גם דובר צה"ל מתכוון להשתמש בסמכויותיו ולקצץ קטעים "נבחרים" מסרט החדש של אורי ובני ברבש, "אחד משלנו", כדי שלא לפגוע בערכי צה"ל. שאלתי את ערן בניאל, מנהל פסטיבל עכו, מה דעתו על הפרשות האחרונות.

כל הדברים האלה מעידים כאלף עדים על בילבול וחוסר-התחלת של המוסד הזה — הצנזורה. ככל שיבוטל שעה קודם כן ייטב. היה זמן שהצנזורה שרתה את חלק מהתיאטראות במסע של יחס-ציבור, זה היה מבוסס על הנחה, מוטעית לדעתי, שסקנרל יפיץ את דבר ההצגה החדשה ה"שעוריינית"

צנזורה

בקהל הרחב בלי כל השקעה כספית במורעות. גם זה הוכח כלא נכון. גם לתיאטראות שהשתעשעו במישחק כבר נמאס. כולם מכינים שזה פסה לחלוטין, ולא משרת שום פונקציה. רוגמה — הלהקות המופיעות בפסטיבל עכו חייבות להגיש הצעות לצנזורה, כמו כל להקה. התשובה של הצנזור בשנה שעברה ניתנה במכתב, שאישר לעכו את כל ההצגות, ובהערות-אגב נאמר שאם ירצו ההצגות להמשיך להיות מוצגות עליהן לפנות מחפש הצנזור. הצנזור נתן אישור הקשור לאיזור גיאוגרפי, זה רק מוכיח שכל העסק פשט את הרגל. בשנה שעברה הוצג בפסטיבל מחזה בשם ח'. התקציר שלו דיבר על סיפור-אהבה בין זונה קוסניל לבין בחור ישיבה. תארי לעצמך שהייתי מתפש כותרות, ומאפשר לל-הקה לעשות יחסי-ציבור. דאגתי שהמחזה יאושר, כי הוא מחזה טוב, וכשהוא הוצג אף אחד לא הרים קול. כשהמחזה טוב, מתייחסים לעצם העניין. (אורית זורובבל)

אורי רגב:

”יש למנוע את הופעת החרדים לפני החיילים!”

הרב עורך-הדין אורי רגב, מראשי חמד"ת, אירגון לחופש מדע, דת ותרבות, קרא בשבוע שעבר במיכ"תב לרמטכ"ל לאסור על הופעת ח"כים חרדיים לפני חיילי צה"ל.

שאלתי אותו מדוע יצא ביוזמה כזאת. בעיקבות פירסומים שלפיהם קצין חינוך ראשי, תא"ל אהוד גרוס, המליץ על הופעת ח"כים מהסיעות החרדיות ביחידות צה"ל. אלה הם גורמים שמלכתחילה אנחנו מאמינים שאין להם מקום בכנסת, מפני שהם אינם מכירים בלגיטימיות של השיטה הדמוקרטית, של המדינה ובתוקף של חוקיה. אפשר לראות זאת בכירור בהתבטאויות של החוגים החרדיים, בין אם זה מועצת גדולי-תורה או הרב שך. רק לפני זמן קצר התפרסמה פסיקה של הרב עובדיה יוסף, שלפיה הוא אוסר על הציבור לפנות לבתי-הדין של המדינה. "ערכאות של גויים" הוא קרא להם. אנחנו רואים בחברה חשיפה של חיילי צה"ל להטפה של גורמים, שאין להם מקום במיסגרת השותפות של בניית מדינה ציונית דמוקרטית. ברור שהופעת הגורמים החרדיים נועדה לאפשר להם לפרוש לפני החיילים את תפיסת עולמם.

● ומה רע בזה?

אנחנו מודאגים מחשיפת החיילים לריעות שכאלה, מבלי לדאוג לכך שהגורמים המרכיבים את רובו של עם ישראל

יהדות

— התנועה הרפורמית והקונסרבטיבית והיהדות החילונית — יכיעו גם הם את דעתם. נדמה לנו שכדאי שצה"ל יהיה נאמן מצד אחד על איסור הטפה, ומצד שני יש צורך למנוע את הופעתם של גורמים שוליים או לראווג לאיזון, על-ידי עימות או פעילות במסגרות נפרדות. אתה מודאג מחשיפת החיילים להופעת החרדים? נכון. אני מודאג מהטפה דתית חרדית אנטי-ציונית, השר-ללת את השרות בצבא ואת מדינת ישראל בכלל. אנחנו מפחדים משטיפת-מוח חרד-דרדית. אני מאמין שרוב החיילים ידעו לברור בין משהו אנכרוניסטי למה שהוא רלוונטי לחייהם. אבל אני מתייחס למערכת-החינוך הצבאית, כמי ערכת שצריכה לפעול לפי קונסנוס לאומי, ולכן היא צריכה לייצג את השקפות העולם הרווחות בעם היהודי, ככל שהרבר נוגע לתפיסת היהדות. (אורית זורובבל)